

et cæde fœdandus : illius humanam faciem conservus A ut in epistola 28 (col. 246, b), usque ad, in corpore videre non meruit, istius divinam leprosus aspergit.

II.

(Ex sermone die sexto Paschæ.)

Cum caro (Sap. ix, 15), neendum mortis fornacibus defecata, aggravet sensum multa cogitantem, et impedit visum pauca cernentem, interlucet tamen in aliquibus gestis dignitas futurorum, et secretorum immortalium splendor etiam mortalibus oculis rara revelatione subradit. Sed hoc illis tantum, quos sola caro, non etiam carnalitas tenet, et cordibus mundos mundana cohabitatione non polluit. Sicut præstabilitur quondam vati legistro celeste colloquium ; et eo usque divinæ gloriæ quadam intuitu donabatur, donec quiddam in levi fronte cornutum, non asperitas videretur produxisse, sed claritas.

III.

(Ex sermone de symbolo.)

Legimus quodam loco, quod dum sumus in corpore peregrinamur a Domino (II Cor. v, 6). Quidquid enim nobis de cœlestib[us] mysteriis traditur, quamlibet indubitabilis veritate subsistat, credere debeamus, quia videre non possumus. Nam in isto sæculo, nostrum nosse tantummodo credere est. Beati enim mundo corde, quoniam ipsi Deum (Matth. v, 8) ; non dixit vident, sed ridebunt. Unde qui in præsentibus habuerit fidem, ipse in futuris accipiet contemplationem.

IV.

(Ex libris Contra Phantasma.)

Intelligit Apostolus ac definit, etc., ut in epistola 2 (col. 206, a), usque ad parentalichirographo sustineret.

V

(Ex sermone die sexto Paschæ.)

Insonuit Pauli apostoli auribus, quod non licet homini loqui (II Cor. xii, 4), quodque ille permittere dicere, si nos mereremur audire. Si enim in modico fideles non fuistis, quod majus est, quis credet vobis (Luc. xvi, 12) ?

AD GALATAS.

I. Mediator autem unius non est, Deus autem unus est.

II. Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

III. Item de eodem.

IV. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi.

I.

(Ex libris Contra Phantasma.)

Hoc remedium Apostolus dicit dispositum, etc., ut in epistola 2 (col. 206, b), usque ad unum reddidit ex ultisque.

II.

(Ex libris Contra Phantasma.)

Adsit nunc sermoni nostro Emmanuel, etc., ut in epistola 2 (col. 205, a), usque ad hic et Dei filius et hominis erit.

III.

(Ex libro de Christi nativitate.)

Apostolus dicit, Postquam verovenit (Gal. iv, 4), etc.,

A ut in epistola 28 (col. 246, b), usque ad, in corpore cœpisse, de matre est.

IV.

(Ex sermone die 3 Rogationum.)

Sicut enim Judæorum lex, ita gentium gloria, gratia est. Et ideo apostolus Paulus ad unam partem dicit, Non bona gloriatio vestra (I. Cor. v, 6), ad aliam vero, Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi (Gal. vi, 14).

AD EPHESIOS.

I. In quo signati estis in die redemptionis vestrae.

II. Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

III. Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes celos.

IV. Quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus

B et de ossibus ejus.

V. Et erunt duo in carne una, etc.

I.

(Ex libris Contra Arianos.)

Unum nomen est Trinitatis. Neque enim est aliud nomen ut in Actibus apostolorum legimus, in quo oporteat nos salvos fieri (Act. iv, 12). Si sequestrato Filio, de solo istud nomine Patris creditur, dicendum est non salvare salvator ; rursusque si Patre seculo, id solius redemptoris nomine acquirimur, cessavit ab hac redemptione Pater, de quo scriptum est, quod redemptionem miserit populo suo (Psalm. cx, 9) ; cum et de Spiritu sancto Apostolus dicat : In quo signati estis in die redemptionis vestrae (Ephes. iv, 30).

II.

(Ex libris Contra Arianos.)

Ubi plurale aliiquid in divinitate subresonat, non dualitas videtur intelligenda, sed Trinitas, sicut in ipso Sodomiticæ urbis resertur exitio. Apparuit, inquit, Dominus Abraham sedenti in ostio tabernaculi, in ipso fervore diei ; cumque levasset oculos, apparuerunt ei tres viri ; quos cum vidisset cucurrit in occursum eorum, et adoravit in terram, et dixit : Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, ne transeas serrum tuum (Gen. xviii, 1, 3). Certe non in aliquo horum trium, aut cultior habitus, aut eminentior forma præstabat. Et tamen Abraham, sacramentum indivisiæ Trinitatis intelligens, uno nomine tres precatur, quia trina in unitate persona, et una est in Trinitate substantia ; de qua et Apostolus dicit : Unus Dominus, una fides, unum baptisma (Ephes. iv, 5).

D Quis præsumat contra vas electionis unitatem istam pluralitate confundere ? Noverat namque cum Patre vel Filio dominari Spiritum sanctum, cui quasi domum corpora nostra sacrabat dicens : Nescitis quia templum Dei estis, et Spiritus Dei habitat in vobis (I. Cor. iii, 16) ? Quo unquam magis testimonio Deus probabitur Spiritus sanctus, quem quod habitaculum ipsius sumus, et Deus habitat in nobis ? Sed jam dum bujosmodi credulitatem divinæ vocacioni Paulus debebat. Si quippe in apostolorum Actibus scribitur : Deservientibus autem illis et jejunantibus, dixit Spiritus sanctus, Segregate mihi Paulum et Barnabam ad opus ad quod vocavi eos (Act. xiii, 2). Non ex supe-